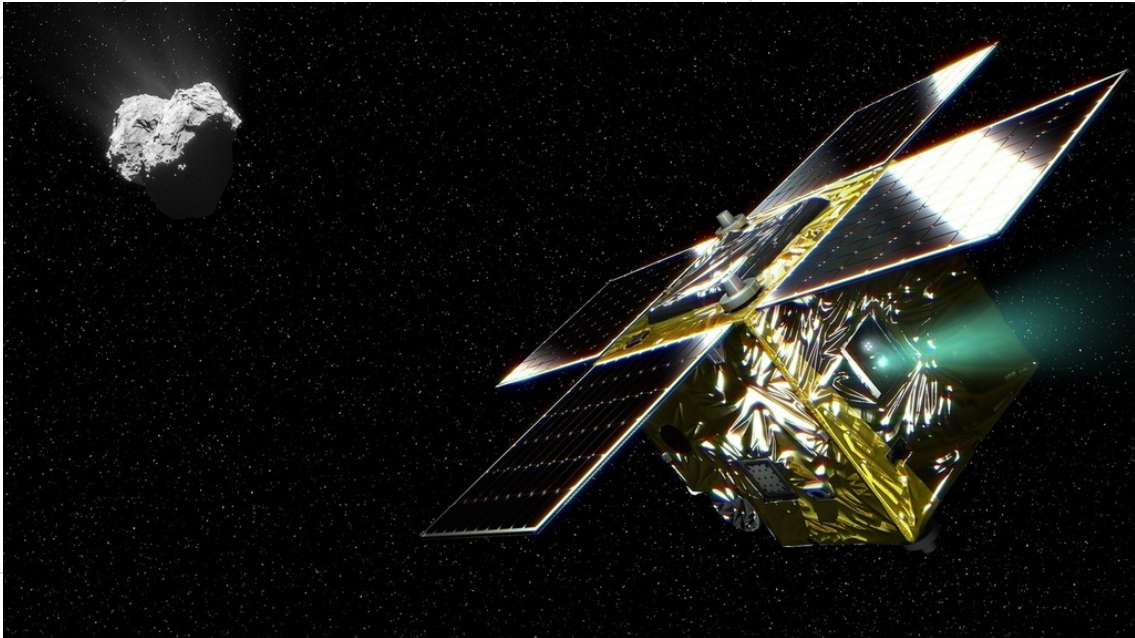

SPACE SCOOP

NIEUWS UIT HET HEELAL

Verdwaald, Maar Niet Verloren

31 januari 2017

We hebben het allemaal eens gehoord, en hebben het zelf meer dan eens gezegd: 'Het is niet zo moeilijk als raketwetenschap'!

Maar dat is wel het geval bij raketwetenschap, of wetenschap over andere ruimtevaartuigen. Deze vakgebieden in de wetenschap zijn bijzonder moeilijk en zijn vol met risico's, maar ze leveren enorm veel op.

In 2014 werd een klein ruimtevaartuig gelanceerd, genaamd PROCYON (zeg: 'pro-SEI-on'). PROCYON was ontworpen om langs een asteroïde te vliegen en het te onderzoeken, maar raakte verdwaald toen één van de stuwraketten faalde. Vanaf dat moment heeft PROCYON zichzelf gericht op het onderzoeken van de Zon.

Ondertussen vloog in september 2015 vloog het Rosetta ruimtevaartuig langs komeet 67P/Churyumov-Gerasimenko. Het waren de laatste weken van Rosetta's missie en Rosetta en de komeet vlogen vlak langs de Zon.

Kometen worden vaak 'vieze sneeuwballen' genoemd, omdat ze grotendeels gemaakt zijn van ijs en ruimtestof. Wanneer ze te dicht langs de Zon vliegen, verdampt een deel van hun ijs door de hitte. Hierdoor ontstaat de opvallende 'staart' die we vaak zien. Het maakt ook een mistige wolk om de komeet, genaamd een 'coma'.

Rosetta bracht zijn laatste weken door in de coma van de komeet 67P/Churyumov-Gerasimenko, maar was te dicht bij om de vorm en grootte van de coma te kunnen zien veranderen. Helaas waren de omstandigheden voor waarneming slecht toen de komeet langs de Aarde vloog, dus telescopen op de grond konden de coma ook niet goed zien.

Gelukkig was PROCYON de redder in nood, en deed vanuit de ruimte waarnemingen van de coma van de komeet. De resultaten daarvan vertelden ons waar de komeet precies van is gemaakt en hoeveel water het verliest in de hitte van de Zon.

Lang werd gedacht dat water naar de Aarde werd gebracht door inslaande kometen, vele miljoenen jaren geleden. Onderzoeken van Komeet 67P helpt ons misschien met uitvinden of dat klopt.

▲ COOL FACT!

PROCYON wordt een microsatteliet genoemd door zijn kleine formaat – hij is een klein beetje groter dan een magnetron en weegt zoveel als een wasmachine. Dit is de eerste wetenschappelijke ontdekking in het diepst van de ruimte die is gedaan door zo'n kleine, goedkope satelliet.